

УДК 364.4/.69:355.01(470:477)

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.6.4>**Надія БУТЕНКО**

доктор філософії з галузі соціальної роботи, асистент кафедри соціальної роботи, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, вул. Володимирська, 60, м. Київ, Україна, 01033

ORCID: 0000-0001-8223-1475**Scopus Author ID:** 59354971400

Бібліографічний опис статті: Бутенко, Н. (2025). Мобільна соціальна робота як інструмент підтримки громад. *Ввічливість. Humanitas*, 6, 29–36, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.6.4>

МОБІЛЬНА СОЦІАЛЬНА РОБОТА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДТРИМКИ ГРОМАД

Стаття присвячена дослідженню напрямів мобільної соціальної роботи, що здійснюється в Україні. Основу дослідження становить якісний аналіз існуючих проєктів і програм мобільної соціальної роботи, що реалізуються державними та недержавними організаціями соціального спрямування. Визначено, що пріоритетними напрямками проєктів по роботі мобільних бригад є надання соціальних послуг та підтримки населенню, забезпечення доступу до медичних послуг та створення умов для безпечної розвитку дітей. Реалізація мобільної соціальної роботи відбувається за рахунок створення спеціальних команд, що включають у себе фахівців різного спрямування, які покликані надавати різносторонню допомогу у наданні соціальної підтримки населення. Встановлено, що державні соціальні служби більшою мірою орієнтовані на впровадження мобільних команд, які надають саме соціальні послуги населенню та реалізують такі форми мобільної соціальної роботи як проведення соціальних рейдів для виявлення безпритульних дітей та дітей, які перебувають на вулиці; організація мобільних бригад, які працюють у сфері запобігання домашньому насильству; організація роботи мобільних бригад із надання соціальних послуг догляду вдома та натуральної допомоги. У той же час недержавний сектор та міжнародні організації, підсилюючи роботу із вразливими категоріями населення та надання їм базових соціальних послуг допомоги та догляду, розробляють проєкти із діяльності мобільних бригад, які працюють у напрямку надання медико-соціальних послуг в громадах, а також створюють простори для проведення соціальної анімації з дітьми. З'ясовано, що із початком повномасштабного вторгнення мобільна соціальна робота стала однією із ключових форм підтримки вразливих груп населення в громадах, які знаходяться поруч із зоною проведення бойових дій, або перебували в окупації і де неможливо налагодити роботу стаціонарних соціальних служб.

Ключові слова: мобільна соціальна робота, соціальні послуги, громада, клієнтські групи, соціальна підтримка, мобільні бригади.

Nadiia BUTENKO

PhD in Social Work, Assistant at the Department of Social Work, Taras Shevchenko National University of Kyiv, 60 Volodymyrska str., Kyiv, Ukraine, 01033

ORCID: 0000-0001-8223-1475**Scopus Author ID:** 59354971400

To cite this article: Butenko, N. (2025). Mobilna sotsialna robota yak instrument pidtrymky hromad [Mobile social work as a means of community support]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 6, 29–36, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.6.4>

MOBILE SOCIAL WORK AS A MEANS OF COMMUNITY SUPPORT

The article focuses on the study of mobile social work directions in Ukraine. The basis of the study is a qualitative analysis of existing mobile social work projects and programs implemented by state and non-state organizations with a social orientation. The results indicate that the priority directions for projects involving mobile teams are the provision of social services and support to the population, ensuring access to medical services, and creating conditions for the safe development of children. The creation of specialized mobile teams, which include specialists from various disciplines, tasked with providing comprehensive assistance in delivering social support to the population, achieves the implementation of mobile social work, resulting in community development. The research establishes that state social services are more focused on the implementation of mobile teams that provide social services to the population and implement such forms of mobile

social work as conducting social raids to identify homeless children and children who are on the street; organizing mobile teams that work in the field of preventing domestic violence; organizing the work of mobile teams to provide social services at home and in kind. At the same time, the non-governmental sector and international organizations, strengthening work with vulnerable categories of the population and providing them with basic social services of assistance and care, are developing projects on the activities of mobile teams that work towards providing medical and social services in communities, as well as creating spaces for social animation with children. It was found that, with the beginning of the full-scale invasion, mobile social work has become one of the key forms of support for vulnerable groups of the population in communities located near the zone of hostilities, or those under occupation, where it is impossible to establish the work of stationary social services.

Key words: mobile social work, social services, community, client groups, social support, mobile teams.

Актуальність проблеми. Сучасна соціальна робота в Україні характеризується великою динамічністю та гнучкістю і відповідь на соціальні зміни, що відбуваються в країні. Удосконалення та оновлення законодавства, виникнення нових клієнтських категорій та нових форм запитів призводять до постійного удосконалення існуючих форм роботи. Під час поширення пандемії у 2020 році великого поширення набула онлайн соціальна робота, коли послуги та взаємодія фахівця та клієнта перейшли в мережевий формат із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій. У 2022 році із початком повномасштабного вторгнення соціальна робота почала масово надаватися в місцях перебування клієнтів – у таборах, шелтерах, прихистках для внутрішньо переміщених осіб. Разом з тим великого поширення знов набуває мобільна форма соціальної роботи, коли створюються спеціальні бригади, що виїжджають у віддалені громади та працюють з клієнтами у сфер профілактики та подолання складних життєвих обставин.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Мобільна соціальна робота як одна із форм професійної діяльності існує давно, одним із перших підходів до її розуміння було проведення різноманітних, переважно профілактичних, заходів на вулиці, щоб заохотити людей звертатися до соціальних служб. Саме тому, однією із протоформ мобільної соціальної роботи є вулична соціальна робота (англійською *street social work*). Вулична соціальна робота виникла як один із способів дістатися до важкодоступних груп клієнтів – тих, хто більшу частину часу перебуває на вулиці: бездомних (Rauwerdink-Nijland E., van den Dries L., et al, 2025), людей, які мають проблеми із вживанням наркотиків (Ranta & Juhila, 2025), молоді та тих, хто опинився на вулиці в наслідок непередбачуваних ситуацій (Gagnon, Jiao, Kassam et al, 2025). Узагальнюючи підходи до мети роботи соціального працівника на вулиці М. Боделан виділяє два

види вуличної соціальної роботи: аутріч (спрямовану на залучення клієнта до звернення до надавача соціальних послуг) та детач (надання послуг безпосередньо у місці перебування клієнта) (Боделан, 2016). Закордоном, вулична соціальна робота є пріоритетною формою роботи із вразливими верствами населення, зокрема з молоддю (Segulin, Santos et al, 2019; Професійні стандарти, 2022). Наразі у практиці соціальної роботи відбулася трансформація підходів і особлива увага дослідників приділяється особливостям підготовки членів мобільних груп (Костіна, Могилка, 2024), які виїжджають до клієнтів для надання соціальних послуг.

Метою дослідження є аналіз існуючих форм мобільної соціальної роботи в Україні та проектів, що наразі реалізуються у цьому напрямку.

Дослідження побудовано на основі якісного аналізу існуючих проектів із мобільної соціальної роботи та спрямоване на виокремлення пріоритетних напрямів надання соціальної підтримки населенню.

Виклад основного матеріалу дослідження. В Україні вулична соціальна робота набула великого поширення наприкінці 90-х років – на початку 2000-х років, особливо в контексті подолання явища дитячої безпритульності та профілактики появи дітей вулиці. Однією з технологій роботи стала технологія соціальної анімації, метою якої було підсилити спроможності громади включатися у вирішення власних соціальних проблем (Михайленко, 2024).

Розвиток соціальної роботи призвів до трансформації вуличної соціальної роботи та зміни її орієнтації з надання послуг на вулиці на надання послуг за місцем проживання клієнта. Саме тому в практиці соціальних працівників з'явилися такі форми мобільної роботи як соціальне інспектування (Чайка, Ель Гуессаб, Цокур, 2025), соціальні рейди, відвідування клієнта. У 2014–2015 роках мобільна соціальна робота набула нового

поширення, коли у звільнених громадах Донецької та Луганської областей ще не було відновлено роботу державних органів, або у зв'язку із перебуванням громад у «сірій зоні», мобільні бригади соціальних працівників і психологів відвідували мешканців і надавали їм базові соціальні послуги (Лісовець, 2024), а також проводили навчання із надання первинної медичної допомоги і тренінги із подолання стресу (Семигіна, Гусак, Трухан, 2015).

У 2022 році після початку повномасштабного вторгнення у зв'язку із збільшенням кількості ВПО частина соціальної роботи перейшла у мобільні пункти, які зустрічали тих, хто приїжджав у більш безпечні громади, разом із тих, відправляючи тих клієнтів, які хотіли виїхати далі. У частині громад, які знаходилися біля лінії бойового розмежування або були деокуповані та відновлювали свою інфраструктуру, приїзди фахівців соціальної сфери стали єдиним можливим способом налагодити процес надання соціальних послуг та підтримки постраждалого населення.

Фактично поштовхом до розширення можливостей застосування мобільних форм роботи стало прийняття Закону України «Про соціальні послуги», в якому зазначено, що в залежності від місця перебування отримувача, соціальні послуги можуть надаватися в приміщенні надавача або в місцях проживання/перебування отримувача, в тому числі і на вулиці (Про соціальні послуги, 2019). Виходячи із цього, мобільна соціальна робота – форма соціальної роботи, яка передбачає надання соціальних послуг групою (командою) фахівців за місцем перебування клієнта. У цьому контексті однією із переваг мобільної соціальної роботи є її доступність, що досягається за рахунок гнучкості у наданні соціальних послуг. В останні роки Україна відходить від формалізованого підходу у наданні послуг населенню і створює більш універсальні та доступні способи отримати необхідну інформацію від державних установ та організацій, саме тому центри надання адміністративних послуг створюються за принципом «єдиного вікна», запроваджується система інтегрованих соціальних послуг, розробляються та впроваджуються електронні соціальні послуги (Ronad, 2025).

Для того, щоб не чекати клієнта в кабінеті, а створювати довірливі стосунки, показувати готовність до співпраці та швидко реагувати

на запити і впроваджуються форми напрями мобільної соціальної роботи. Найчастіше мобільна соціальна робота реалізується через роботу мобільних бригад – команд фахівців, які разом працюють над вирішенням поставленого питання (Костіна, Могилка, 2024). Формат спільної роботи декількох фахівців обумовлений не лише необхідністю комплексного підходу до вирішення проблеми, але і також питаннями безпеки працівників, які надають допомогу у незвичних для себе місцях.

Підтримка стійкості громад здійснюється за рахунок спільної роботи організацій державного та недержавного сектору, коли різні структури об'єднуються для того, щоб створювати стаке середовище для забезпечення суспільного благополуччя та сприяти залученню громад до розробки і впровадженню внутрішніх змін (Михайленко, 2024). Наразі великого поширення мають проекти по створенню мобільних бригад, що організуються різноманітними недержавними організаціями та підтримуються міжнародними партнерами, однак громадський сектор є не єдиним організатором мобільної соціальної роботи.

Однією із перших та наразі традиційних форм мобільної соціальної роботи була робота по виявленню дітей вулиці та наданні їм первинної соціально-психологічної допомоги та захисту. Відповідно до визначення ЮНІСЕФ, перебування дітей на вулиці можна класифікувати як дітей на вулиці (Children in street situations), незалежно від того чи це діти, що перебувають на вулиці через несприятливі сімейні обставини, покинуті діти чи діти, що проживають на вулиці (Children in Street Situations, б. д.). Наразі робота по подоланню дитячої безпритульності та бездоглядності реалізується в громадах шляхом проведення профілактичних рейдів («Діти вулиці», «Вокзал», «Нічне місто»). Профілактичні рейди ініціюються органами виконавчої влади на місцях із залученням представників соціальних служб, служби у справах дітей, ювенальної поліції, інших організацій, які займаються захистом прав дітей та мають на меті запобігання дитячій бездоглядності, зміцнення правопорядку серед неповнолітніх та соціальний захист дітей, які потрапили в складні життєві обставини. Під час таких рейдів команда із фахівців відвідують місця скупчення людей в межах тери-

торії громад/районів (торгові центри, ринки, вокзали, парки, зони громадського відпочинку, територію біля станцій метро) та виявляють дітей, які відносяться до вразливих верств населення. Також в межах таких рейдів відвідують за адресами проживання дітей, які перебувають на обліку у службі у справах дітей та/або у ювенальній поліції, обстежують умови їхнього проживання та проводять профілактичні бесіди з батьками щодо підвищення рівня відповідальності та виконання батьківських обов'язків.

Також на рівні нормативно-правових документів зарегульоване створення мобільних бригад соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі (Типове положення, 2022). Такі бригади утворюються на базі стаціонарних соціальних служб, але завдяки своїй мобільності здатні прибувати у будь-яке місце та надавати послуги консультування та/або кризового/екстреного втручання. Проект по впровадженню цієї послуги почався у 2018–2019 роках, і практика створення таких бригад поширювалася на центри соціальних служб у великих громадах (10 запитань про функціонування Мобільної бригади, б. д.). Із початком війни для підсилення цього напрямку також доєдналися громадські організації, які приймали участь у проекті від UNFPA – Фонду народонаселення ООН. В результаті цього мережа мобільних бригад була розширена на 22 області України та охоплювала 87 бригад, які працювали в громадах. Через війну спостерігається тенденція до збільшення випадків домашнього насилля, однак навіть збільшення кількості фахівців, які працюють над проблемою, допомагає швидко реагувати та долати негативні наслідки, однак не так сильно впливає на профілактику і попередження випадків насилля.

Щодо проектів, які реалізуються недержавними організаціями, то тут варто зазначити декілька відмінностей від діяльності державних установ. По-перше, недержавний сектор реагує на конкретний запит і створює проект, що відповідає цільовій аудиторії в конкретній громаді. Із початком війни у великій кількості громад виникли проблеми із забезпеченням безперебійної роботи соціальної інфраструктури, саме тому мобільні бригади закривають конкретні запити. По-друге, діяльність таких

проектів обмежена за часом та фінансуванням. У 2025 році у зв'язку із припиненням фінансування USAID частина проектів, зокрема по підготовці психологів для мобільних бригад по протидію насиллю, була зупинена і ті фахівці, які проходили навчання не змогли приступити до роботи. Але в цілому обмеженість у часі дає можливість перевірити чи є запит на конкретну форму роботи і чи ефективна вона. Створення мобільних бригад також забезпечує один із ключових принципів надання соціальних послуг – їхню доступність.

Загалом, проекти по створенню мобільних бригад можна розділити за трьома основними напрямками діяльності: надання соціальної підтримки населенню за рахунок розширення можливостей доступу до соціальних послуг та швидкого реагування на кризові ситуації; надання первинної медичної допомоги та проведення лабораторних обстежень; створення умов для безпечного розвитку та зростання дітей, включаючи освітній компонент.

Поширенню доступності соціальних послуг населенню сприяв проект від ПРООН «Підтримка створення Мобільної соціальної служби у 18 відібраних територіальних громадах Чернігівської, Сумської, Харківської, Миколаївської, Дніпропетровської, Чернівецької, Полтавської областей та розробка місцевих нормативно-правових документів для організації роботи Мобільної соціальної служби», який дав змогу у невеличких громадах спробувати створити мобільні осередки, які б допомагали вразливим категоріям населення (Мобільна соціальна служба, б.д.). Основним фокусом проекту було удосконалення та покращення процесу надання соціальних послуг «Догляд вдома» та «Натуральна допомога». Саме тому в мобільну бригаду, окрім фахівців із соціальної роботи, входили також фахівці, які могли допомогти по господарству: швачка, перукар, оператор пральних машин (Мобільна соціальна служба «Господарочка», б.д.). Виїзні бригади допомагають мешканцям прифронтових територій по господарству, допомагають з дрібним ремонтом, вирішують побутові питання. Основними отримувачами послуг є клієнти територіальних центрів, відповідно цільовою аудиторією є люди похилого віку, люди з інвалідністю, внутрішньо переміщені особи, особи, які перебувають у складних життєвих обставинах. Однак, окрім

безпосереднього надання соціальних послуг, така діяльність забезпечує ще одну задачу – сприяє формуванню довірливих відносин до організації та сприяє об'єднанню мешканців. Адже, мобільна бригада приїжджає в кожен конкретний населений пункт не щодня, а по визначеному графіку, а, відповідно, у цей день мешканці мають зібратися, підготувати список питань, які хочуть задати фахівцям та організуватися таким чином, щоб усі встигли отримати допомогу. До того ж, для самотніх людей похилого віку приїзд мобільної бригади це не єдина «розвага», особливо в умовах війни. Відкладеними наслідками такого проекту є також те, що люди можуть самі організуватися для вирішення поточних побутових питань, оскільки отримують підтримку від фахівців, які виступають у ролі експертів.

Ще одним напрямком реалізації форми мобільної соціальної роботи є надання медико-соціальних послуг населенню за рахунок створення мобільних клінік та організації роботи бригад із залученням медичних працівників. За цим напрямком працює багато недержавних організацій, намагаючись охопити більшу географію та більшу частину потенційних клієнтів. Для прикладу, проект «Мобільні клініки» реалізується МБФ «Альянс громадського здоров'я» у 6 областях України: Миколаївській, Херсонській, Запорізькій, Харківській, Донецькій, Дніпропетровській за участі чотирьох мобільних команд (Мобільні клініки (МТР), б. д.). Проект орієнтований на населення, яке проживає в безпосередній близькості до лінії бойового розмежування, а тому може мати поганий доступ до базових медичних послуг. Саме тому, для мешканців приїжджають мобільні клініки, які надають послуги первинної медичної допомоги, проведення первинних лабораторних обстежень та діагностика на туберкульоз. Оскільки одним із основних напрямів діяльності Альянсу є також протидія поширенню ВІЛ, мобільні клініки також проводять тестування ВІЛ, сифіліс, гепатит В, С та інші.

Проект в підтримку репродуктивного здоров'я реалізовувався за допомогою БО «100% життя» (Мобільні бригади сексуально-репродуктивного здоров'я, б. д.). Географія проекту охоплювала майже всю територію України, а основною цільовою аудиторією були переважно жінки, оскільки до складу бригад

входили гінекологи, акушери та медсестри, які могли провести дослідження жіночого здоров'я. Осередки благодійної організації, що діють по регіонах України, також впроваджували подібні проекти в межах своїх громад, відправляючи свої команди у віддалені райони.

Розвиток подібних проектів обумовлений не лише умовами війни, але і необхідністю забезпечити доступність медичних послуг для населення. Часто люди ігнорують наявні сигнали свого організму і не звертаються вчасно за консультаціями, що в подальшому призводить до розвитку захворювань. Мобільні бригади не лише підсилюють діючі амбулаторії (якщо такі є в громаді), а й ставлять питання перевірки на захворювання, про які людина може не задумуватися. Разом з тим, у випадку, виявлення симптомів, саме мобільні бригади стають провідниками до стаціонарних закладів лікування для більш детального обстеження.

Ще однією організацією, яка сприяє впровадженню проектів у сфері захисту здоров'я є ЮНІСЕФ. За їхньої підтримки створюються мобільні медичні команди, що працюють у Харківській, Сумській, Запорізькій та Дніпропетровській областях (Огляди гуманітарної ситуації, б. д.). Але ЮНІСЕФ також впроваджує проект «Турбота з народження вдома» («Preventive Child Health Examination»), метою якого є поширення інформації про необхідність вакцинації дітей, і в межах якого терапевти та педіатри відвідують сім'ї з дітьми від 0 до 4 років та проводять огляди. Червоний Хрест також в період війни впроваджує діяльність мобільних бригад, зазначаючи, що робить це задля підсилення діяльності державних закладів охорони здоров'я.

Отже, проекти, спрямовані на підтримку здоров'я населення реалізуються переважно організаціями у сфері діяльності яких є напрямки охорони здоров'я. При цьому варто розуміти, що кожна організація впроваджує роботу відповідно до своїх цінностей та пріоритетних напрямів діяльності. Разом з тим, розуміючи, що в умовах війни не всі люди можуть мати доступ до медичних послуг, підсилюють свою роботу залученням фахівців широкого профілю, які здатні надавати базові консультації.

Проекти, спрямовані на створення мобільних бригад для роботи з дітьми, виконують основний принцип соціальної роботи – забез-

печення найкращих інтересів дитини. В ситуації війни однією із основних задач є створення безпечного середовища для дитини, забезпечення доступу до медичних послуг та до освіти, а також дотримання права на дитинство. У прифронтових громадах діти вимушені тривалий час перебувати в ситуації постійних повітряних тривог, відключень або перебоїв зі світлом/водою, і тому основна задача мобільних бригад – створювати середовища, де діти могли б почувати себе безпечно і комфортно. Основним провайдером таких послуг є ЮНІСЕФ, який створює модульні містечка для ВПО у прифронтових громадах, та надсилає туди мобільні бригади із психологів, соціальних працівників та інших фахівців, які організують дозвілля дітей (Огляди гуманітарної ситуації, б. д.). У спеціально створених просторах діти можуть гратися, навчатися, слухати лекції із різних соціально значущих питань, спілкуватися один з одним та розвиватися. Така робота тісно пов'язана із іншими проектами, які спрямовані на підтримку дітей, – створенням просторів, дружніх до дитини. В межах цих проектів обладнуються спеціальні приміщення, які включають не лише необхідні матеріали для розвитку дитини, але також доступ до води та медичної допомоги.

У Житомирі в межах проекту «Спільно до навчання», що проводилося Громадською фундацією «Ukrainian Foundation IN TOUCH» організовано роботу 12 хабів, куди діти можуть приходити навчатися для того, щоб наздогнати шкільну програму або якщо є потреба у проведенні просвітницьких заходів, наприклад з питань мінної безпеки (Освітній напрямок, б. д.). Також вони створюють мобільні освітні команди для забезпечення дітей, які не мають ніякої змоги долучатися до освітнього процесу ні онлайн, ні вживу, правом на освіту.

Очевидно, що пріоритетним напрямом роботи з дітьми у прифронтових громадах –

є вивезення дітей до більш безпечних місць, разом із тим дотримання принципу сімейного виховання, але коли це зробити не можливо, основною задачею перед соціальними службами постає створення умов, що будуть максимально безпечними та дозволятимуть дитині переживати менше стресу та негативних наслідків війни. Саме тому використання різноманітних дозвіллевих та творчих практик є дуже поширеним у соціальній анімації з дітьми.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Мобільна соціальна робота – це форма взаємодії між фахівцями та клієнтами, яка реалізується через діяльність спеціально створених бригад, які прибувають в громади для надання соціальних послуг. Із початком війни, мобільна соціальна робота стала одним із способів забезпечити доступність соціальних послуг для клієнтів. Однак, це не лише про послуги соціальної підтримки, це також забезпечення доступності медичних послуг, проведення обстежень, надання допомоги у веденні домашнього господарства, вирішення побутових питань, а також створення нових просторів для спілкування та розвитку громад. Мобільні бригади, що відвідують громади, показують мешканцям, що, незважаючи на різні перепони, про них не забувають і готові їм допомогти. Разом з тим, готуючись до приїзду, мешканці маленьких громад також активізуються та займають проактивну позицію по відношенню до свого життя.

Перспективами подальших досліджень, є визначення базових навичок встановлення контакту між фахівцями мобільної бригади та приймаючої громади і формування у них здатності підтримувати свою суб'єктність після завершення співпраці, а також вивчення майбутніх трансформацій мобільної соціальної роботи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. 10 запитань про функціонування Мобільної бригади соціально-психологічної допомоги постраждалим від домашнього та гендерно зумовленого насильства. Департамент соціальної політики Черкаської міської ради. URL: <https://dspck.gov.ua/news-blog/1118-10-zapitan-pro-funktsionuvannya-mobilnoji-brigadi-sotsialno-psihologichnoji-dopomogi-postrazhdalim-vid-domashnogo-ta-genderno-zumovlenogo-nasilstva> (дата звернення: 18.12.2025).
2. Children in Street Situations. UNICEF. URL: <https://www.unicef.org/iran/en/children-street-situations>.
3. Gagnon M., Jiao S., Kassam S. et al. Relational trust in outreach with women experiencing street-involvement in British Columbia, Canada: a qualitative study. BMC Health Serv Res (2025). <https://doi.org/10.1186/s12913-025-13875-3>
4. Ranta J., Juhila K. Multi-Placed Outreach Work With People Who Use Drugs: Promoting Social and Health Service Accessibility. Social Inclusion: Accessibility, Integration, and Human Rights in Current Welfare Services, Practices, and Communities. 2025. Vol. 13. <https://doi.org/10.17645/si.10454>

5. Rauwerdink-Nijland E., van den Dries L., Metz J., Verhoeff A., Wolf J. Fostering societal participation of marginalised people in street-outreach services in the Netherlands. *Journal of Social Policy*. 2025. 54(4). P. 1260–1281. <https://doi.org/10.1017/S0047279424000035>
6. Ronad I. Digital Transformation in Social Work: Integrating Technology for Enhanced Practice, Outreach, and Education. *BSSS Journal of Social Work*. 2025. Vol. XVII, Issue-I. P. 116-127.
7. Segulin A. M., Santos H. L., Panušková K., Rakovec K., Vodeb N. A., Niko de Groot, Spruk T., Pavlin V. Theoretical basis of street-based youth work. Lublin. 2019. 51 p.
8. Боделан М. В. Вулична соціальна робота: сутність і специфіка. *Наука і освіта*. 2016. Вип. 30, №. 1. С. 28–31. URL: <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2016-1-7>
9. Костіна В., Могилка О. Робота соціальних працівників у міждисциплінарних мобільних командах: аналіз закордонного досвіду та вітчизняні практики під час війни в Україні. *Ввічливість. Humanitas*. 2024. Вип. 4. С. 31–40. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.4.5>
10. Лісовець О. В. Мобільна бригада соціально-психологічної допомоги як інноваційна спеціалізована соціальна служба. Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки» (Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя). 2024. Вип. 2. С. 127–134. <https://doi.org/10.31654/2663-4902-2024-PP-2-127-134>
11. Михайленко, О. Громадоцентричні технології в роботі менеджерів соціокультурної діяльності. *Витоки педагогічної майстерності*. 2024. 34. С. 159–164. <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2024.34.318088>
12. Мобільна соціальна служба «Господарочка» – допомога тим, хто не може подбати про себе сам. Офіційний вебсайт Криворізької міської ради та її виконавчого комітету. URL: <https://kr.gov.ua/novini/mobilna-soczialna-sluzhba-gospodarochka-dopomoga-tim-hto-ne-mozhe-podbati-pro-sebe-sam> (дата звернення: 22.12.2025).
13. Мобільна соціальна служба. Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Лозівської міської ради. URL: <https://tercentrozova.wixsite.com/mysite/мобільнасоціальнаслужба> (дата звернення: 18.12.2025).
14. Мобільні бригади сексуально-репродуктивного здоров'я («Mobile teams SRH»). БО «100% Життя». URL: <https://network.org.ua/projects/мобільні-бригади-сексуально-репрод-2/>.
15. Мобільні клініки (МТР). МБФ «Альянс громадського здоров'я». URL: <https://aph.org.ua/uk/nasha-robota/ukraine/mobilni-kliniki-mtr/>.
16. Огляди гуманітарної ситуації 2025. UNICEF. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/stories/humanitarian-situation-reports-2025>.
17. Освітній напрямок. Ukrainian Foundation IN TOUCH. URL: <https://www.intouchukraine.com/uk/osvitnij-naprjam/>.
18. Про затвердження Типового положення про мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі : Постанова Каб. Міністрів України від 22.08.2018 № 654 : станом на 14 груд. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/654-2018-п#Text> (дата звернення: 22.12.2025).
19. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII : станом на 27 верес. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text> (дата звернення: 19.12.2025).
20. Професійні стандарти 2018 Соціальна робота на вулиці та мобільна робота з молоддю. Професійні стандарти BAG Streetwork/Mobile Jugendarbeit e.V., 2018 р. Редагування: Леснова В., Зезюліна К. Рада Європи. 2022. URL: <https://rm.coe.int/street-youth-work-germany-ukr/1680a9d97b> (дата звернення: 20.12.2025).
21. Семігіна Т.В., Гусак Н.Є., Трухан С.О. Соціальна підтримка внутрішньо переміщених осіб. *Український соціум*. 2015. №2 (53). С. 65–72.
22. Чайка І. Ю., Ель Гуессаб К., Цокур Є. Г. Соціальне інспектування в зарубіжних країнах: можливості проектування моделі для України. *Науковий часопис УДУ імені Михайла Драгоманова*. 2025. Вип. 104. Серія 5. *Педагогічні науки: реалії та перспективи*. С. 146–151 <https://doi.org/https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.104.29>.

REFERENCES:

1. Department of Social Policy of Cherkasy City Council. (2025). 10 zapytan pro funktsionuvannia Mobilnoi bryhady sotsialno-psykholohichnoi dopomohy postrazhdalym vid domashnoho ta henderno zumovlenoho nasylstva [10 questions about the functioning of the Mobile Brigade of Social and Psychological Assistance to Victims of Domestic and Gender-Based Violence]. Retrieved from <https://dspck.gov.ua/news-blog/1118-10-zapitan-pro-funktsionuvannya-mobilnoji-brigadi-sotsialno-psykholohichnoi-dopomogi-postrazhdalim-vid-domashnogo-ta-genderno-zumovlenogo-nasilstva> [in Ukrainian].
2. UNICEF. Children in street situations. Retrieved from <https://www.unicef.org/iran/en/children-street-situations>
3. Gagnon, M., Jiao, S., Kassam, S., Dewar, L., Tait, P., & Bungay, V. (2025). Relational trust in outreach with women experiencing street-involvement in British Columbia, Canada: a qualitative study. *BMC Health Services Research*. <https://doi.org/10.1186/s12913-025-13875-3>

4. Ranta, J., & Juhila, K. (2025). Multi-placed outreach work with people who use drugs: Promoting social and health service accessibility. *Social Inclusion*, 13. <https://doi.org/10.17645/si.10454>
5. Rauwerdink-Nijland, E., van den Dries, L., Metz, J., Verhoeff, A., & Wolf, J. (2025). Fostering societal participation of marginalised people in street-outreach services in the Netherlands. *Journal of Social Policy*, 54(4), 1260–1281. <https://doi.org/10.1017/S0047279424000035>
6. Ronad, I. (2025). Digital transformation in social work: Integrating technology for enhanced practice, outreach, and education. *BSSS Journal of Social Work*, XVII(1), 116–127.
7. Segulin, A. M., Santos, H. L., Panušková, K., Rakovec, K., Vodeb, N. A., de Groot, N., Spruk, T., & Pavlin, V. (2019). Theoretical basis of street-based youth work. Lublin.
8. Bodelan, M. (2016). Vulychna sotsialna robota: sutnist i spetsyfika [Street social work: Essence and specificity]. *Science and Education*, 30(1), 28–31. <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2016-1-79> [in Ukrainian].
9. Kostina V. & Mohylka O. (2024) Robota sotsialnykh pratsivnykiv u mizhdystyplinarnykh mobilnykh komandakh: analiz zakordonnoho dosvidu ta vitchyzniani praktyky pid chas viiny v Ukraini [Social workers' activities in interdisciplinary mobile teams: Analysis of foreign experience and domestic practices during the war in Ukraine]. *Humanitas*, (4), 31–40. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.4.5> [in Ukrainian].
10. Lisovets, O. V. (2024). Mobilna bryhada sotsialno-psykholohichnoi dopomohy yak innovatsiina spetsializovana sotsialna sluzhba [Mobile brigade of social and psychological assistance as an innovative specialized social service] *Naukovi zapysky. Seriiia "Psykhologo-pedahohichni nauky"*, 2, 127–134. <https://doi.org/10.31654/2663-4902-2024-PP-2-127-134> [in Ukrainian].
11. Mykhailenko, O. (2024). Hromadotsentrychni tekhnolohii v roboti menedzheriv sotsiokulturnoi diialnosti [Community-centered technologies in the work of managers of socio-cultural activities]. *Vytoky pedahohichnoi maisternosti*, 34, 159–164. <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2024.34.318088> [in Ukrainian].
12. Kryvyi Rih City Council. (2025). Mobilna sotsialna sluzhba "Hospodarochka" – dopomoha tym, khto ne mozhe podbaty pro sebe sam [Mobile social service "Hospodaryochka" – assistance to those who cannot take care of themselves]. Retrieved from <https://kr.gov.ua/novini/mobilna-soczialna-sluzhba-gospodarochka-dopomoga-tim-hto-ne-mozhe-podbati-pro-sebe-sam> [in Ukrainian].
13. Territorial center for social services of the Lozivskiyi municipal council. Mobilna sotsialna sluzhba [Mobile social service]. Retrieved from <https://tercentrozova.wixsite.com/mysite/мобільнасоціальнаслужба> [in Ukrainian].
14. 100% LIFE Mobilni bryhady seksualno-reproduktyvnoho zdorovia ("Mobile teams SRH") [Mobile teams of sexual and reproductive health]. Retrieved from <https://network.org.ua/projects/мобільні-бригади-сексуально-репрод-2/> [in Ukrainian].
15. Alliance for public health Mobilni kliniky (MTP) [Mobile clinics (MTP)]. Retrieved from <https://aph.org.ua/uk/nasha-robota/ukraine/mobilni-kliniki-mtp/> [in Ukrainian].
16. UNICEF (2025). Ohliady humanitarnoi sytuatsii 2025 [Humanitarian situation reports 2025]. Retrieved from <https://www.unicef.org/ukraine/stories/humanitarian-situation-reports-2025> [in Ukrainian].
17. Ukrainian Foundation IN TOUCH. (2025). Osvitnii napriamok [Educational direction]. Retrieved from <https://www.intouchukraine.com/uk/osvitnij-naprjam/> [in Ukrainian].
18. Verkhovna Rada of Ukraine. (2018). Pro zatverdzhennia Typovoho polozhennia pro mobilnu bryhadu sotsialno-psykholohichnoi dopomohy osobam, yaki postrazhdaly vid domashnoho nasylstva ta/abo nasylstva za oznakoiu stati [On approval of the Model regulation on a mobile brigade of social and psychological assistance to persons affected by domestic and/or gender-based violence] (Resolution No. 654). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/654-2018-п> [in Ukrainian].
19. Verkhovna Rada of Ukraine. (2019). Pro sotsialni posluhy [On social services] (Law No. 2671-VIII). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19> [in Ukrainian].
20. Council of Europe (2018/2022). Profesiini standarty: sotsialna robota na vulytsi ta mobilna robota z moloddu [Professional standards: Street social work and mobile youth work] (V. Liesnova & K. Zeziulina, Eds.). Retrieved from <https://rm.coe.int/street-youth-work-germany-ukr/1680a9d97b> [in Ukrainian].
21. Semygina, T. V., Husak, N. Ye., & Trukhan, S. O. (2015). Sotsialna pidtrymka vnutrishno peremishchenykh osib [Social support of internally displaced persons]. *Ukrainskyi sotsium*, 2(53), 65–72, [in Ukrainian].
22. Chaika, I. Yu., El Guessab, K., & Tsokur, Ye. H. (2025). Sotsialne inspektuvannia v zarubizhnykh krainakh: mozhlyvosti proiektuvannia modeli dlia Ukrainy [Social inspection in foreign countries: Possibilities of designing a model for Ukraine]. *Naukovyi chasopys UDU imeni Mykhaila Drahomanova*, 104, 146–151. <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.104.29> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 24.11.2025

Дата прийняття статті: 17.11.2025

Опубліковано: 30.12.2025